

АГРИПА Д'ОБИНЕ ЗИМА

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Главата ми под сняг натрупан побелява
и слънце щом над мен проблесне — и тогава
не се стопява той; над моите гърди
елате, снегове, събирайте се вие
и над сърцето днес, та буйно да не бие,
че пепел е жарта, що пламък бе преди.

Но приживе нима ще трябва да угасна?
Изчезна ли лъчът от светлина прекрасна?
Божественият плам не крее ли поне?
И пред олтара свят принасям жертви, ето:
на страст нечиста — лед, а пламък — на небето;
свещен и чист светлик, надгробна факла — не!

Наслади няма, но и мъките са спрени.
Със славея мълчат коварните сирени,
не се берат цветя, не пада плод узрял;
понякога лъжа в надеждата не дреме:
блажсена старостта — със нея иде време
да ползуваш това, което с труд си сбрал!

Но близка е смъртта; за нещо непознато
след нея иде ред — настъпва час, когато
животът ще е жив, а пък смъртта ще мре.
Пред гибел в буря кой покой не предпочита?
И кой ли би желал да скита без насита,
а да не се стреми в пристанище да спре?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.